

یادداشتی دربارهٔ حالت پایدار راکتورهای C. F. S. T. R

نوشتهٔ :

طاهره کاغذچی

مرتضی سهرابی

استادیاران انستیتو مهندسی شیمی و پتروشیمی، پلی تکنیک تهران

چکیده :

در این مقاله مسئله پایداری حالت مداوم (Steady State) راکتورهای C.F.S.T.R (Continuous - flow stirred tank reactor) را از نظر فیزیکی و ریاضی مورد بحث قرار داده و نشان میدهیم که بطور کلی در مطالعهٔ خواص دینامیکی یک سیستم عدم توجه به تجزیه و تحلیل ریاضی منجر به نتیجه گیریهای غیر دقیق میگردد .

در کتابهای درسی مقدماتی طراحی راکتورهای شیمیائی مثل *Chemical Reactor Engineering* تألیف *Levenspiel* و *Chemical Engineering Kinetics* تألیف *Smith* و غیره مطالب کوتاهی در مورد پایداری (Stability) حالت مداوم در راکتورهای C.F.S.T.R وقتی واکنشهای همگونی گرمازا در آن انجام میگیرد و نیز شرط لازم برای رسیدن به چنین حالتی وجود دارد که با وجود صحت، جنبه کلی و عمومی نداشته و ایجاد ابهام می نماید. عبارت دیگر شرط مورد بحث لازم است ولی همواره کافی نیست.

برای روشن شدن مطلب ابتداء آنچه را که در کتابهای یادشده مندرج است مورد بررسی قرار میدهیم یک راکتور C.F.S.T.R. را که در آن یک واکنش گرمازای متجانس انجام می گیرد در نظر میگیریم. محتویات این نوع راکتورها بشدت مخلوط شده و میتوان فرض کرد که غلظت و دمای اجسام در تمام حجم راکتور یکنواخت می باشد و در نتیجه ترکیب نسبی و دمای مواد خروجی از راکتور با اجسام موجود در آن یکسان است. (شکل ۱)

خوراک ورودی محتوی جسم A بغلظت C_1 بوده و غلظت جسم A در مواد خروجی C_2 میباشد. می خواهیم پایداری حالت مداوم چنین راکتوری را مطالعه نماییم.

معادله عملکرد راکتور با استفاده از بیلابندیهای مواد و انرژی بدست می آید. فرض میشود که واکنش

مورد بحث از درجه اول و غیر بازگشتی باشد. ثابت سرعت واکنش تابع دما و مطابق معادله (۱) بیان میشود.

$$k = k_0 e^{-E/RT} = k(T) \quad (1)$$

معادله بقای جرم در مورد جسم A خواهد شد.

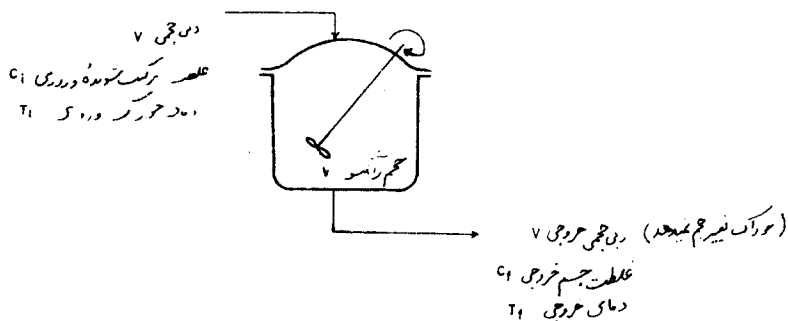
$$\left[\begin{array}{c} \text{سرعت تغییر مقدار A} \\ \text{در راکتور} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} \text{شدت ورود A} \\ \text{به راکتور} \end{array} \right] - \left[\begin{array}{c} \text{شدت خروج A} \\ \text{از راکتور} \end{array} \right] - \left[\begin{array}{c} \text{سرعت از بین رفتن A} \\ \text{در اثر واکنش} \end{array} \right]$$

از نظر ریاضی:

$$\frac{d}{dt} VC = vC_i - vC - V k(T) \cdot C$$

و یا:

$$\frac{dC}{dt} = \frac{v}{V} (C_i - C) - k(T) \cdot C \quad (2)$$

شکل ۱

معادله بیلان انرژی نیز مشابه با معادله قبلی است. در صورتیکه گرمای ویژه خوراک ورودی و مواد خروجی را ثابت و برابر C_p فرض نمائیم، ظرفیت حرارتی واحد حجم واکنش در دمای T برابر $C_p T$ می باشد. همچنین فرض میشود که شدت آزاد شدن حرارت در اثر واکنش، H برابر سرعت ترکیب آن باشد (H را مقداری ثابت فرض می کنیم). بعلاوه ممکنست در داخل راکتور سیستم سردکننده ای تعبیه شده باشد که حرارت را بمیزانی متناسب با دمای راکتور خارج نماید و آنرا بشکل $VS(T)$ نشان می دهیم. بنابراین:

$$\left[\begin{array}{c} \text{حرارت تولید شده} \\ \text{در اثر واکنش} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{c} \text{حرارت خارج شده} \\ \text{توسط سردکننده} \end{array} \right] - \left[\begin{array}{c} \text{حرارت خروجی} \\ \text{حرارت ورودی} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} \text{سرعت تغییر} \\ \text{ظرفیت حرارتی} \end{array} \right]$$

از نظر ریاضی:

$$VC_p \frac{dT}{dt} = vC_p T_i - vC_p T - VS(T) + HV k(T) \cdot C$$

و یا:

$$\frac{dT}{dt} = \frac{v}{V} (T_i - T) - \frac{1}{C_p} S(T) + \frac{H}{C_p} k(T) \cdot C \quad (3)$$

معادلات ۳ و ۲ یک زوج معادله دیفرانسیل غیرخطی از دو متغیر مستقل $C(t)$ و $T(t)$ می باشند که مشخصات سیستم را بیان می کنند .

ما حالت مداوم را کتور را در نظر می گیریم و ابتداء برای سهولت فرض می نمائیم که $S(T) = 0$ یعنی سیستم سرد کننده ای در را کتور تعبیه نشده باشد . در نتیجه $dC/dt = 0$ و $dT/dt = 0$ و بنابراین از معادلات ۳ و ۲ نتیجه میشود :

$$C_i - C = \tau C k(T) \quad \text{که} \quad \tau = \frac{V}{v} \quad (4)$$

$$T - T_i = \beta C k(T) \quad \text{که} \quad \beta = \frac{HV}{vC_p} \quad (5)$$

از ترکیب معادلات ۴ و ۵ خواهیم داشت :

$$T - T_i = \frac{C_i \beta k(T)}{1 + \tau k(T)} \quad (6)$$

ما تغییرات $k(T)$ را با دما مطابق معادله (۱) فرض می نمائیم و در چنین حالتی منحنی تغییرات :

$$y = T - T_i = \frac{C_i \beta k(T)}{1 + \tau k(T)} \quad (7)$$

بشکل S در خواهد آمد . این منحنی و منحنی $y = T - T_i = \beta c k(T)$ یکدیگر را در یک ویا سه نقطه مطابق شکل (۲ الف) و (۲ ب) تلاقی می نمایند و در نتیجه یک یا سه مقدار برای T در حالت مداوم حاصل میشود که در معادله (۶) صدق می نماید .

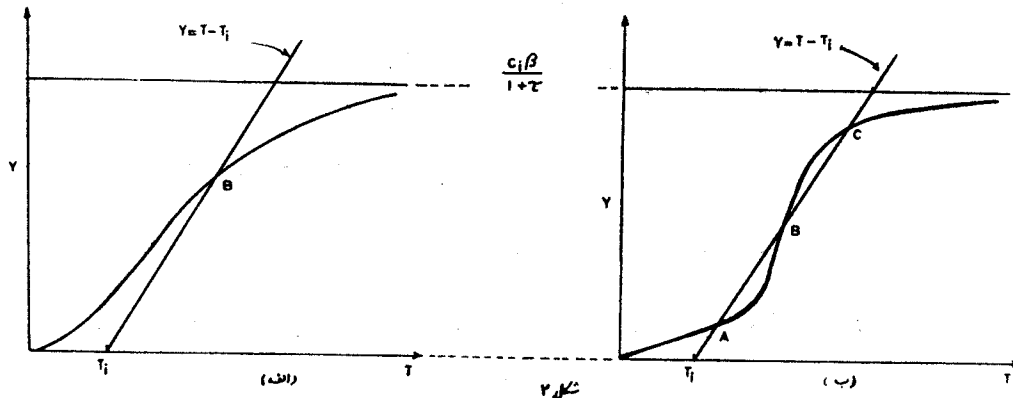
از نظر فیزیکی جمله سمت چپ معادله (۶) متناسب است با مقدار حرارت لازم برای افزایش دمای ترکیب شوندگان از T_i به T و جمله سمت راست متناسب با حرارت تولید شده در اثر واکنش می باشد . بنابراین ریشه های معادله (۶) دماهایی را که در آنها این دو مقدار با یکدیگر متعادل خواهند شد بدست می دهد . ولی با دقت بیشتری روشن میشود که نقطه (B) در شکل (۲ ب) مبین یک حالت ناپایدار است زیرا اندکی افزایش دما سبب بزرگتر شدن حرارت حاصل از واکنش از حرارت گرفته شده خواهد گردید و در نتیجه دما تدریجاً بالا خواهد رفت تا بنقطه C برسیم . همچنین اگر دما از نقطه B اندکی کاهش یابد حرارت حاصل در اثر واکنش کمتر از حرارت گرفته شده گردیده و دما مرتباً تنزل خواهد نمود تا بنقطه A برسیم . بالعکس، نقطه B در شکل (۲ الف) پایدار است زیرا با وجود آنکه افزایش دما همراه با افزایش حرارت حاصل از واکنش است ولی این مقدار حرارت تولید شده کمتر از گرمای گرفته شده بوده و لذا دما مجدداً بنقطه B باز میگردد با استدلال مشابهی میتوان نشان داد که پائین آوردن دما نیز وضعیت پایدار نقطه B را مختل نمی کند .

از نظر ریاضی این استدلال معادل آنستکه گفته شود واکنش وقتی پایدار است که dy/dt کوچکتر از واحد شود و بالعکس . یعنی پایداری وقتی برقرار است که داشته باشیم :

$$C_i \beta k'(T) < [1 + \tau k(T)]^2 \quad (8)$$

و ناپایداری وقتی است که جهت مساوی (۸) معکوس شود. در بحث بالا فرض کردیم که $S(T) = 0$ است ولی صفر نبودن این جمله نیز اثری در استدلال ما نخواهد داشت. زیرا بجای معادله (۵) به رابطه زیر خواهیم رسید:

$$T - T_i = \beta \left[Ck(T) - \frac{1}{H} S(T) \right]$$

شکل ۲

و معادلات (۶) و (۷) نیز بشکل زیر درخواهند آمد:

$$y = T - T_i = \frac{C_i \beta k(T)}{1 + \tau k(T)} - \frac{\beta}{H} S(T)$$

و برقرار بودن شرط $dy/dt < 1$ پایداری را حاصل خواهد کرد یعنی:

$$C_i \beta k'(T) < \left[1 + \frac{\beta}{H} S'(T) \right] [1 + \tau k(T)]^2 \quad (9)$$

و بالعکس ناپایداری وقتی است که جهت نامساوی (۹) معکوس گردد.

این نتایج که از یک بحث فیزیکی و با توجه به شکل (۲) حاصل گردید و به همین صورت در بعضی از کتابها ارائه گردیده کامل نمی باشد. درست است که حالت مداوم در صورتیکه شرطهای ۸ یا ۹ برقرار نباشند پایدار نیست ولی عکس این قضیه همواره صادق نمی باشد یعنی برقراری شرطهای ۸ یا ۹ به تنهایی پایداری حالت مداوم را ضمانت نمی کنند و بایستی شرط دیگری نیز برقرار شود.

در این مورد اگر بخواهیم اثرات دما را در اطراف نقطه B مطالعه کنیم باید بمعادلات اصلی دیفرانسیلی (۲) و (۳) مراجعه نمائیم زیرا وضعیت دینامیکی یک سیستم، فقط با در نظر گرفتن معادلات حالت مداوم مورد تحلیل کامل قرار نخواهد گرفت.

ما مسئله پایداری را از نظر ریاضی مطالعه می کنیم. ابتداء معادلاتی بصورت زیر در نظر می گیریم:

$$\frac{dx}{dt} = F(x, y) \quad (10)$$

$$\frac{dz}{dt} = \Phi(x, z) \quad (11)$$

حالت مداوم سیستم باقرار دادن $\frac{dx}{dt} = 0$ و $\frac{dz}{dt} = 0$ حاصل میگردد. در صورتیکه مقادیر x و z را در این حالت x_0 و z_0 فرض نمائیم شرط زیر برقرار است:

$$F(x_0, z_0) = 0 \quad \text{و} \quad \Phi(x_0, z_0) = 0$$

فرض میکنیم: $x = x_0 + u$ و $z = z_0 + w$ که w و u نسبت به x_0 و z_0 بسیار کوچک میباشند. با بسط معادلات $F(x, z)$ و $\Phi(x, z)$ بر روش تیلور نتیجه خواهد شد:

$$F(x, z) \approx F(x_0, z_0) + (x - x_0) \left(\frac{\partial F}{\partial x} \right)_0 + (z - z_0) \left(\frac{\partial F}{\partial z} \right)_0 = au + bw$$

که:

$$a = \left(\frac{\partial F}{\partial x} \right)_0, \quad b = \left(\frac{\partial F}{\partial z} \right)_0$$

به همین ترتیب:

$$\Phi(x, z) \approx du + fw$$

که:

$$d = \left(\frac{\partial \Phi}{\partial x} \right)_0, \quad f = \left(\frac{\partial \Phi}{\partial z} \right)_0$$

باقرار دادن مقادیر تقریبی فوق در معادلات ۱۱ و ۱۰ خواهیم داشت:

$$\frac{du}{dt} = au + bw$$

$$\frac{dw}{dt} = du + fw$$

معادلات حاصل خطی بوده و جوابهای آنها باقرار دادن:

$$u = Ue^{\lambda t}$$

$$w = We^{\lambda t}$$

مطالعه می نمائیم.

$$(\lambda - a)U = bW \quad \text{و} \quad dU = (\lambda - f)W$$

مقادیر قابل قبول λ بوسیله رابطه: $(\lambda - a)/b = d/(\lambda - f)$ داده میشود.

یا:

$$\lambda^2 - (a + f)\lambda + (af - bd) = 0 \quad (12)$$

و در نتیجه:

$$\lambda = \frac{(a + f) \pm [(a + f)^2 - 4(af - bd)]^{1/2}}{2}$$

اگر قسمت حقیقی λ کوچکتر از صفر باشد، جوابها وقتی پایدارند که وقتی t بسمت بی نهایت میل کند، بطرف صفر بروند و در این وضعیت دو حالت پیش میآید:

۱- اگر $(a+f)^2 < 4(af-bd)$ باشد، λ موهومی بوده و تنها وقتی $(a+f) > 0$ و $(af-bd) > 0$ باشد پایدار خواهد بود.

۲- اگر $(a+f)^2 > 4(af-bd)$ باشد، λ حقیقی بوده و تنها وقتی پایدار خواهد بود که:

$$\text{باشد} \quad -(a+f) > -\left[\frac{(a+f)^2 - 4(af-bd)}{2}\right]^{\frac{1}{2}} \quad \text{و یا:}$$

$$-(a+f) > 0 \quad (13)$$

$$(a+f)^2 > (a+f)^2 - 4(af-bd)$$

و در نتیجه:

$$(af-bd) > 0 \quad (14)$$

در مسئله مورد بحث ما، بجای x بایستی C و بجای z بایستی T قرار داده شود:

$$F(C, T) = \frac{v}{V}(C_i - C) - k(T) \cdot C$$

$$\Phi(C, T) = \frac{v}{V}(T_i - T) - \frac{1}{C_p}S(T) + \frac{H}{C_p}k(T) \cdot C$$

و در نتیجه:

$$a = -\frac{v}{V} - k(T) \quad \text{و} \quad b = -Ck'(T)$$

$$d = \frac{H}{C_p}k(T) \quad \text{و} \quad f = -\frac{v}{V} - \frac{1}{C_p}S'(T) + \frac{H}{C_p}Ck'(T)$$

و باین ترتیب شرط (۱۳) خواهد شد:

$$\frac{2v}{V} + k(T) - \frac{H}{C_p}Ck'(T) + \frac{1}{C_p}S'(T) > 0 \quad (15)$$

و شرط (۱۴):

$$-\frac{VH}{C_p}Ck'(T) + \left[1 + \frac{VS'(T)}{vC_p}\right] \left[1 + \frac{V}{v}k(T)\right] > 0 \quad (16)$$

نامساوی (۱۶) دقیقاً همان نتیجه‌ای است که از استدلال فیزیکی حاصل گردید. ولی شرط (۱۵)

مستقل از شرط (۱۶) بوده و در بحث حالت قبل بدست نیامد. باین ترتیب شرط پایداری حالت مداوم را کتور

C.F.S.T.R مورد نظر، برقرار بودن دو رابطه (۱۵) و (۱۶) تماماً می‌باشد.

منابع

- 1 – O. Levenspiel , Chemical Reaction Engineerig , John Wily & Sons Inc. N.Y. 2nd. Edition, 1972, p. 229.
- 2 – J. M. Smith, Chemical Engineering Kinetics, McGraw-Hill Book Company, N. Y. 2nd. Edition, 1972, p. 230.
- 3 – R. Aris & N. R. Amundson, Chem. Eng. Sci. 7, 121, 1958.